

IZVOD IZ ZAPISNIKA

s 13. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 30. travnja 2024. godine.

1. Čl. 35. st. 2.

Vezano za računanje godina radnog staža, temeljem kojih se sukladno citiranim odredbama ostvaruje pravo na uvećanje plaće, molimo vas tumačenje ubrajaju li se u navedenu kategoriju godina radnog staža na jednak način sve godine stvarno ostvarenog radnog staža, neovisno o tome jesu li ostvarene u punom ili nepunom radnom vremenu, ili se u tu svrhu razdoblja provedena u nepunom radnom vremenu izračunom prilagođavaju radu u punom radnom vremenu?

Na primjer, službenik je dvije godine radio u nepunom radnom vremenu od četiri sata dnevno, doprinosi su također plaćeni za rad u nepunom radnom vremenu od četiri sata dnevno, a prema propisima mirovinskog osiguranja radni staž, odnosno staž osiguranja se računa u nepunom radnom vremenu od četiri sata dnevno. Slijedom navedenoga, molimo vas odgovor hoće li se u navedenom primjeru uvećanje od 0,5% iz članka 35. stavka 2. KU računati za dvije godine radnog staža, što odgovara kalendarskom trajanju radnog staža u nepunom radnom vremenu, ili za jednu godinu radnog staža, koliko bi iznosio radni staž kada bi se izračun prilagodio radu u punom radnom vremenu?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/35.a od 30. travnja 2024.

Sukladno odredbama članka 35.a Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, koje su u skladu s člankom 18. stavkom 2. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama („Narodne novine“, br. 155/23), službeniku i namješteniku se za rad u nepunom radnom vremenu radni staž računa kao da je radio u punom radnom vremenu.

2. Čl. 38.

U konkretnom slučaju je riječ o tumačenju i postupanju u svezi prava na isplatu prekovremenih sati prevoženja u inozemstvu i tuzemstvu.

Naime, za službeni put sa zadaćom prevoženja u inozemstvu i tuzemstvu, angažirana su dva vozača-pratitelja u službenom vozilu, sukladno nalogu poslodavca i putnih naloga radnim danom i vikendom. Vozači pratitelji koji su upućeni na službeni put upravljaju vozilima, vrše poslove čija je svrha osiguravanje sigurnosti vozila, njegova terete i putnika, ispunjavanja zakonskih obaveza koje su vezane za vožnju koja je u tijeku, uključujući utovar i istovar, te administrativne poslove koje su vezane za nesmetano obavljanje službene zadaće tijekom putovanja, uz stajanja za zadovoljavanje minimalnih fizioloških potreba, te se vozači zbog dužine puta izmjenjuju.

Na putovanje se upućuju sa službenim motornim vozilom (B kategorije) koja su dizajnirana i konstruirana za prijevoz lakih tereta ili za prijevoz osoba sa najviše osam osoba (putnika). Naglašava se da su oba vozača pratitelja angažirana cijelo vrijeme tijekom službenog putovanja, (vožnja, utovar/istovar, čekanje i sl.), sukladno nalogu za vozača i putnih naloga od strane poslodavca.

Primjerice:

a) Dva vozača su upućena na službeni put, sukladno nalozima za vozača i putnih nalogu od strane poslodavca za inozemstvo koji počinje npr. u srijedu u 05:00 sati, a završava s povratkom u petak do 24:00 sati.

Relacija službenog puta: Zagreb (Hrvatska) - Bruxelles (Belgija) - Zagreb (Hrvatska).

1. Dan (srijeda) polazak 05:00:sati — dolazak na odredište 21:00 sati

2. Dan (četvrtak) polazak 08:00 sati — dolazak na odredište 23:00 sati

3. Dan (petak) polazak 08:00 sati— dolazak na odredište 21:00 sati.

b) Dva vozača pratitelja su upućena na službeni put, sukladno nalozima za vozača i putnih nalogu od strane poslodavca za inozemstvo koji počinje u petak u 05:00 sati, a završava s povratkom u nedjelju do 24:00 sati.

Relacija službenog puta: Zagreb (Hrvatska) — Bruxelles (Belgija) - Zagreb (Hrvatska)

1. Dan (petak) polazak 05:00 sati- dolazak na odredište 21:00 sati

2. Dan (subota) polazak 08:00 sati ~ dolazak na odredište 23:00 sati

3. Dan (nedjelja) polazak 08:00 sati — dolazak na odredište 21:00 sati.

Po povratku sa službenog putovanja, uredno se predaje sva dokumentacija, putni nalozi, nalog za vozača, izvješće o izvršenom putovanju u inozemstvo, računi za gorivo, cestarinu, tunelarinu i hotelski smještaj, kojima se dokazuje da su vozači pratitelji zaista bili na službenom putu te isto predstavlja osnovu za obračun i knjiženje troškova nastalih tijekom službenog putovanja, kao i eventualna refundacija troškova.

Što se tiče obračuna i isplate dnevница i svih popratnih troškova putovanja isplata se izvrši uredno i ne predstavlja problem. Problem nastaje prilikom obračuna ostvarenih prekovremenih sati rada temeljem priloženog izvješća vozača pratitelja sa službenog putovanja iz cjelokupnog tijeka službenog putovanja, vožnje, utovar/istovar i odmor i sl., dok je redovno radno vrijeme vozača pratitelja od 8.00 do 16.00 sati.

Iz primjera a):

1. Dan (Srijeda) 08:00 sati prekovremenog rad

2. Dan (Četvrtak) 07:00 sati prekovremenog rada

3. Dan (Petak) 04:00 sata prekovremenog rada

Sveukupno prekovremeni rad tijekom službenog puta: 19:00 sati

Iz primjera b)

1. Dan (Petak) 08:00 sati prekovremenog rad

2. Dan (Subota) 15:00 sati prekovremenog rada

3. Dan (Nedjelja) 12:00 sata prekovremenog rada

Sveukupno prekovremeni rad radnim danom i vikendom: 35:00 sata

Slijedom navedenog, da li poslodavac postupa ispravno kada uskraćuje isplatu evidentiranih prekovremenih sati ili poslodavac čini grešku odbijajući isplatiti prekovremene sate vozačima pratiteljima koji su upućeni na službeni put dužim od jednog dana, odnosno da li se vozačima pratiteljima na službenom putu u obavljanju svojih ugovorenih postova cjelokupno vrijeme provedeno na putu uračunava u radno vrijeme.

U vezi navedenih upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 14/38 od 30. travnja 2024.

Ukoliko službenik odnosno namještenik za vrijeme službenog puta obavlja poslove koji sukladno pravilniku o unutarnjem redu ili nalogu rukovoditelja odgovaraju poslovima vozača ili vozača-pratitelja, tada mu se cjelokupno vrijeme provedeno na putu uračunava u radno vrijeme.

Takav službenik ostvaruje pravo na prekovremeni rad za sate odrađene izvan njegovog redovnog radnog vremena.

3. Čl. 52.

Dana 17. svibnja 2022. državna službenica je podnijela zamolbu za isplatu naknade troškova prijevoza za dolazak na posao i povratak s posla za razdoblje od 1. lipnja 2021. do 31. ožujka 2022., uz koju prilaže elektronički zapis o prebivalištu, iz kojeg je razvidno da je službenica promjenila prebivalište s danom 11. svibnja 2021., a da o istom nije izvijestila poslodavca, iz kojeg razloga istoj nije donijeta odluka o pravu na putni trošak. Molimo tumačenje ostvaruje li službenica pravo na naknadnu isplatu putnog troška za traženo razdoblje?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 19/52 od 30. travnja 2024.

U slučaju promjene adrese prebivališta, državni službenik i namještenik ostvaruje pravo na naknadu troškova prijevoza od dana podnošenja zahtjeva.

4. Čl. 54.

Na koji način mogu ostvariti pravo na sistematski pregled, budući sam dobila informaciju od kadrovske službe da MUP nije sklopio ugovor ni s jednom zdravstvenom ustanovom radi ostvarivanja tog prava.

Da li mogu izvršiti sistematski pregled prema „Specifikaciji zdravstvenih pregleda“, u visini propisanog iznosa od 1.200,00 kuna u zdravstvenim ustanovama izvan mreže javne zdravstvene službe i račun dostaviti MUP-u radi refundiranja navedenih troškova?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 2/54 od 30. travnja 2024.

Zajednička komisija ukazuje kako je prvenstveno obveza poslodavca organizirati sistematske preglede, sukladno članku 54. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, u razdoblju propisanom istim člankom.

Međutim, ako državno tijelo ne ispunи svoju obvezu sukladno odredbama članka 54. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, državni službenik i namještenik ostvaruje pravo na sistematski pregled prema uvjetima propisanim navedenim člankom.

Točnije, ukoliko na uredno podneseni zahtjev državnog službenika i namještenika poslodavac ne organizira sistematski pregled u razdoblju propisanom Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike, državni službenik i namještenik može obaviti sistematski pregled i u zdravstvenim ustanovama izvan mreže javne zdravstvene službe, pri čemu ostvaruje pravo na povrat troškova za zdravstvene preglede obuhvaćene specifikacijom koja se nalazi u prilogu toga Ugovora, do iznosa od najviše 160,00 eura.

5. Čl. 38.

Sukladno odredbi članka 38. stavka 4. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine br. 56/22, 127/22-Dodatak I., 58/2023-Dodatak II., 128/23-Dodatak III.), rad organiziran na drugačiji način je rad koji nije redovan rad u radnom vremenu, nije smjenski rad (uključujući i smjene od 2 dana prve, 2 dana druge, 2 dana treće i 2 slobodna dana) niti rad u turnusu već je unutar 40 satnog radnog tjedna, zbog prijeke potrebe na području sigurnosti ljudi i imovine organiziran na drugačiji način u jednakom ili nejednakom trajanju. Zajednička komisija je na sjednici od 28. srpnja 2023. godine dala Tumačenje br. 7/38 kojim je utvrđeno da ukoliko policijski službenici u svom radu češće tj. ne samo iznimno prema rasporedu obavljaju poslove ne samo od ponedjeljka do petka nego i subotom i nedjeljom, tada im je rad organiziran na drugačiji način te se za svaki tjedan rad na drugačiji način obračunava sukladno tjednom fondu sati od 40 sati tjedno i svim ostalim pravilima o određivanju i računanju radnog vremena, tj. sav rad proveden na takav način se smatra radom na drugačiji način te se i na sve sate u tom tjednu u kojem se radi na drugačiji način, obračunava dodatak za rad na drugačiji način.

Imajući u vidu da je citirano tumačenje dano u odnosu na dva upita od kojih se jedan tiče izričito policijskih službenika kriminalističke policije, dok se drugi odnosi općenito na policijske službenike, držimo nužnim dodatno pojašnjenje danog tumačenja s obzirom na činjenicu da je rad organiziran na drugačiji način predviđen zbog prijeke potrebe na području sigurnosti ljudi i imovine.

Naime, Ministarstvo unutarnjih poslova broji na tisuće policijskih službenika različitih kategorija koji rade na različitim poslovima, od kojih neki uključuju poslove očuvanja i zaštite sigurnosti ljudi i imovine, a neki ne. Također, nepobitno je da je svaki policijski službenik dužan u obavljanju policijskih poslova raditi po posebnom rasporedu rada koji određuje nadležni rukovoditelj. Poseban raspored rada za policijske službenike temeljem članka 42. Zakona o policiji, bez obzira na to koje poslove obavljaju, uključuje rad u smjenama, rad u turnusu, rad subotama, nedjeljama, praznicima i drugim neradnim danima, prekovremeni rad, rad noću, rad u dvokratnom radnom vremenu, pripravnost za rad i rad organiziran na drugačiji način.

Iako smo svjesni da u nadležnosti Zajedničke komisije nije tumačenje odredbi zakonskog propisa, nesporno je da Kolektivni ugovor propisuje jedan dodatan uvjet za uvođenje organizacije rada na drugačiji način (prijeka potreba na području sigurnosti ljudi i imovine). Stoga ljubazno molimo za dodatno pojašnjenje na koji način utvrditi je li primjenjiva odredba članka 38. stavka 4. u pogledu organizacije rada, odnosno je li takva organizacija moguća za policijske službenike kojima u opisu poslova radnog mesta nije obavljanje poslova iz područja sigurnosti ljudi i imovine.

Također, smatramo da je potrebno daljnje pojašnjenje danog tumačenja u vidu utvrđivanja što podrazumijeva „češće“, tj. ne samo iznimno“. Naime, rad na drugačiji način se promatra na bazi tjedna sukladno tjednom fondu od 40 sati, te sukladno tome — ukoliko bi službenik jedan dan radio izvan okvira svog uobičajenog dnevnog rasporeda (npr. oni koji rade 8-16 jedan dan u tjednu zbog potrebe službe rade 10-18 ili 12-20), to ne bi ulazilo u okvire danog tumačenja jer je to iznimno (jednom u tjednu). Međutim, ukoliko je zbog potreba službe unaprijed poznato da će jedan dan u tjednu morati biti takav usprkos redovnom rasporedu radnog vremena, to više ne bi bilo iznimno, i promatrano na mjesecnoj bazi bi se utvrdilo da je takav rad češći, a ne iznimski. Slijedom navedenog, ljubazno molimo za pojašnjenje sintagme „češće, tj. ne samo iznimno“, s obzirom na to da isto izaziva nedoumice u praktičnoj primjeni.

Nadalje, sukladno odredbi članka 38. stavka 5. Kolektivnog ugovora, dodaci iz citiranog članka međusobno se ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni. U praksi se pojavila dilema glede obračuna plaće u situacijama kad se preklapa rad u drugoj smjeni i rad organiziran na drugačiji način (naravno, u situacijama u kojima se prepostavlja da su ispunjeni uvjeti za rad na drugačiji način temeljem citiranog tumačenja br. 7/38). Naime, na sjednici od 28.7.2023. godine postavljen je i upit koji se odnosi na policijske službenike koji rade tijekom tjedna od ponedjeljka do petka u radnom vremenu od 07-15 sati pa zbog potreba službe često odrade jednu smjenu od 15-23 sati ili „međusmjenu“ od 10-18 sati, te također zbog potreba službe, često rade i vikendom (subota i nedjelja) „međusmjene“ od 08-16 sati, 10-18 sati ili 12-20 sati. Na istoj sjednici je utvrđeno da ukoliko su ostvarena obilježja navedena u ranije citiranom tumačenju br. 7/38, navedeno se smatra radom na drugačiji način, koji se obračunava za sve odradene sate.

S obzirom na to da se sukladno tekstu Kolektivnog ugovora izričito međusobno isključuju samo dodaci za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni, postavlja se pitanje isključuju li se po naravi stvari dodatak za rad u drugoj smjeni i dodatak za rad organiziran na drugačiji način (pošto nije životno logično da službenik može u isto vrijeme raditi u smjenama i na drugačiji način).

Stoga ljubazno molimo za dodatno pojašnjenje Tumačenja br. 7/38, u odnosu na članak 38. stavke 4. i 5., kako je ranije opisano.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 13/38 od 20. ožujka 2024. godine te daje sljedeće, dodatno, tumačenje:

Tumačenje broj 15/38 od 30. travnja 2024.

Odredba članka 38. stavka 1. točke 10. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike o dodatku za rad organiziran na drukčiji način, odnosi se isključivo na policijske službenike koji rade na poslovima osiguranja sigurnosti ljudi i imovine.

Nadalje, ukoliko policijski službenici koji rade na poslovima osiguranja sigurnosti ljudi i imovine, rade u redovnom radnom vremenu, te je zbog potrebe službe unaprijed utvrđeno da će jedan dan u tjednu početak radnog vremena biti različit od uobičajenog, dok je samo trajanje smjene isto, u navedenom slučaju se ne radi o radu na drukčiji način, već o uređovnom radnom vremenu, pri čemu je početak radnog vremena u jednom danu pomaknut. Sukladno članku 38. stavku 5. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, dodaci iz 38. stavka 1. toga Ugovora se međusobno ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni.

6. Čl. 35. st. 2. i 3.

Da li se osnova osiguranja „poljoprivrednik – obveznik poreza na dohodak ili dobit“ uračunava u ukupan radni staž ili samo u mirovinski staž, sukladno novom Kolektivnom ugovoru?

Također, da li se i osnova osiguranja „produženo osiguranje“ uračunava u ukupni radni staž, koji se uvećava za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 4/35 od 30. travnja 2024.

Sukladno Zakonu o plaćama u državnoj službi i javnim službama („Narodne novine“, br. 155/23), radni staž je vrijeme rada koje se prema propisima mirovinskog osiguranja računa u staž osiguranja i za koje su plaćeni doprinosi u Republici Hrvatskoj, a koje je provedeno u obavljanju samostalne djelatnosti.

7. Čl. 35. st. 2. i 3.

Smatra li se radni staž ostvaren u poljoprivredi, a za kojeg su plaćeni svi doprinosi prema propisima mirovinskog osiguranja, na osnovu kojeg će se osnovna bruto plaća uvećati za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža ostvarenog u poljoprivredi?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/35 od 30. studenog 2022. godine.

8. Čl. 38.

Na službeni put sa zadaćom prevoženja u inozemstvu, ustrojstvena jedinica Ministarstva obrane angažira dva vozača – pratitelja („B kategorije“) u službenom vozilu. Vozač koji vozi službeno vozilo duže od osam sati ostvaruje pravo na uvećanje plaće za svaki sat prekovremenog rada, ukoliko je prekovremen rad prijeko potreban.

Kako postupiti vezano za prekovremen rad, u slučaju kada su dva vozača pratitelja angažirana na službenom putovanju za izvršenje zadaće prevoženja u inozemstvu, odnosno ostvaruje li u tom slučaju pravo na uvećanje osnovne plaće za prekovremen rad i vozač koji ne vozi u trenutku obavljanja službene zadaće ili se pravo na uvećanje osnovne plaće za prekovremen rad ostvaruje samo u slučaju efektivnog rada prevoženja?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 14/38 od 30. travnja 2024. godine.

9. Čl. 52.

Uprava za ljudske potencijale Ministarstva unutarnjih poslova zaprimila je više upita ustrojstvenih jedinica u svezi s tumačenjem odredbi članka 52. Kolektivnog ugovora, koje uređuju pravo službenika i namještenika na naknadu troškova prijevoza.

Naime, javni prijevoznik HŽ putnički prijevoz d.o.o. objavio je novi vozni red vlakova u kojem je došlo do uvođenja novih linija vlakova. Zaposlenici koji su do izmjene voznog reda ostvarivali pravo na naknadu troškova prijevoza prema prijeđenoj kilometraži, prema odredbi članka 52. stavka 14. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, jer im vozni redovi autobusa i vlakova u dolasku i povratku s posla nisu omogućavali redovan dolazak na posao u smislu članka 52 stavka 11. Kolektivnog ugovora, izmijenjenim voznim redom imaju mogućnost korištenja vlaka te im je omogućen redovan dolazak na posao i odlazak s posla.

O načinu korištenja prava na naknadu troškova prijevoza, službenik i namještenik se svom poslodavcu treba pisano izjasniti na početku kalendarske godine, odnosno tijekom kalendarske godine, ako dođe do promjene načina korištenja toga prava ili ako dođe do promjene prebivališta odnosno boravišta službenika i namještenika, sukladno odredbi članka 52. stavka 19. Kolektivnog ugovora.

U primjeru kao što je opisano, evidentno nije došlo niti do promjene načina korištenja prava, niti do promjene prebivališta ili boravišta službenika i namještenika. Isto tako službenik/namještenik temeljem Kolektivnog ugovora niti temeljem pojedinačne odluke nije obvezan pratiti vozne redove javnih prijevoznika, a nije ni životno logično to očekivati od onoga koji se izjasnio da ne koristi javni prijevoz i priznato mu je pravo na naknadu troškova po prijeđenom kilometru temeljem okolnosti utvrđenih u trenutku donošenja odluke.

Međutim, s obzirom da je od strane policijske uprave/poslodavca uočena izmjena okolnosti u organizaciji javnog prijevoza, molimo tumačenje može li Ministarstvo samostalno, po službenoj dužnosti, donijeti novu odluku o naknadi troškova prijevoza u trenutku kada sazna za izmjenu okolnosti, koja u bitnome utječe na ostvarivanje navedenog prava službenika i namještenika ili se odluka donosi isključivo po zahtjevu službenika i namještenika.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 20/52 od 30. travnja 2024.

Sukladno čl. 52. st. 20. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, službenik i namještenik se o načinu korištenja prijevoza treba pisano izjasniti na početku godine, a ako je tijekom godine došlo do promjene voznog reda, povećanja ili smanjenja broja linija, tj. promjene načina korištenja odnosno promjene prebivališta odnosno boravišta, službenik i namještenik o tome treba obavijestiti poslodavca nakon toga.

10. Čl. 23.

Zaposlenica Ureda predsjednika Republike Hrvatske koristila je dugotrajno bolovanje od kolovoza 2021. te se javila poslodavcu da će joj prema zdravstvenom stanju i zadnjoj lječničkoj kontroli bolovanje biti zaključeno 28. lipnja 2022. godine.

Budući da nije iskoristila cijeli godišnji odmor za 2021., zatražila je da joj poslodavac omogući korištenje godišnjeg odmora za 2021. godinu, s početkom od 29. lipnja 2022. godine u trajanju od 30 dana. U zamolbi je istakla da je godišnji odmor iz 2021. godine imala pravo iskoristiti po povratku na rad (lipanj 2022.), a najkasnije do 30. lipnja 2023. sljedeće kalendarske godine (do kraja lipnja 2023.).

Da li je zaposlenica ostvarila pravo na korištenje 30 dana godišnjeg odmora iz 2021., sukladno svojoj zamolbi, tj. s početkom od 29. lipnja 2022. godine?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/23 od 10. studenog 2023. godine.

11. Čl. 23. i 31.

Odlukom Pročelnice Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb KLASA: 113-03/22-01/27, URBROJ: 513-07-01/22-01 od 28. svibnja 2022. godine utvrđeno mi je pravo na godišnji odmor za 2022. godinu u trajanju od 30 (trideset) radnih dana. Dana 28. travnja 2023. godine započela sam korištenje neiskorištenog godišnjeg odmora iz 2022. godine te je korištenje istog prekinuto dana 03. svibnja 2023. godine zbog moje bolesti i hospitalizacije.

Od 03. svibnja 2023. godine do 30. lipnja 2023. godine bila sam na bolovanju, o čemu sam uredno poslodavcu dostavila Izvješća o privremenoj nesposobnosti/spriječenosti za rad. S obzirom da zbog bolesti nisam bila u mogućnosti iskoristiti godišnji odmor za 2022. godinu do

30. lipnja 2023. godine, preostalo mi je 6 (šest) dana neiskorištenog godišnjeg odmora.

Odredbom članka 23. stavka 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (Narodne novine 56/2022; dalje u tekstu: Kolektivni ugovor) propisano je da godišnji odmor, odnosno dio godišnjeg odmora koji nije iskorišten do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine zbog bolesti, te korištenja prava na roditeljski, roditeljski i posvojiteljski dopust, te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, službenik ili namještenik ima pravo iskoristiti po povratku na rad, a najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.

S obzirom da zbog bolesti nisam mogla iskoristiti godišnji odmor za 2022. godinu do 30. lipnja

sljedeće kalendarske godine (odnosno do 30. lipnja 2023. godine), imam li pravo sukladno odredbama članka 23. stavka 1. Kolektivnog odmora isti iskoristiti po povratku na rad odnosno najkasnije do 30. lipnja 2024. godine.

Molim za tumačenje odredbi članka 23. stavka 1. Kolektivnog ugovora u navedenom slučaju, budući da je moj poslodavac mišljenja da isti ne mogu koristiti nakon 30. 06. 2023. godine.

Dalje, odredbom članka 31. stavka 1. Kolektivnog ugovora propisano je da je u slučaju prekida

godišnjeg odmora zbog plaćenog dopusta ili razdoblja privremene nesposobnosti za rad, državni službenik ili namještenik dužan vratiti se na rad onog dana kada bi mu godišnji odmor redovito završio da nije bilo plaćenog dopusta ili privremene nesposobnosti za rad. Ostatak godišnjeg odmora će koristiti naknadno, prema sporazumu s čelnikom državnog tijela.

S obzirom da sam započela korištenje neiskorištenog godišnjeg odmora za 2022. godinu dana 28. travnja 2023. godine te je njegovo korištenje prekinuto 3. svibnja 2023. godine zbog bolesti odnosno zbog privremene nesposobnosti za rad koja je trajala do 30. lipnja 2023. godine, da li se u tom slučaju može primijeniti odredba članka 31. stavka 1. Kolektivnog ugovora, odnosno imam li pravo ostatak godišnjeg odmora iskoristiti naknadno, nakon 30. lipnja 2023. godine, prema sporazumu s čelnikom državnog tijela? Molim i za tumačenje članka 31. stavka 1. Kolektivnog ugovora u navedenom slučaju.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/23 od 10. studenog 2023. godine.

12. Čl. 23.

Budući da sam zbog prijeloma patele desnog koljena bila na bolovanju u periodu od 28. ožujka 2023. godine do 20. srpnja 2023. godine, nisam bila u mogućnosti koristiti preostalih 8 dana godišnjeg odmora iz 2022. godine do 30. lipnja 2023. godine. Povratak na posao bio je 21. srpnja 2023. godine.

Kako je zakonom definirano da godišnji odmor iz tekuće godine možemo koristiti do 30. lipnja sljedeće godine, mislila sam da nemam pravo koristiti tih preostalih dana.

Po mojoj povratku na posao intenzitet poslova koje obavljam je bio povećan što zbog dugotrajnog bolovanja i poslova u zaostatku, kako zbog redovnih tako i zbog tekućih poslova. Bilo je ljeto i sezona korištenja godišnjih odmora je bila u tijeku, pa se nisam se imala s kime konzultirati u vezi tih preostalih dana godišnjeg odmora iz 2022.g. i misleći da na njih nemam pravo, u kolovozu 2023. sam podnijela zahtjev za korištenje godišnjeg odmora iz 2023.g. Pri

podnošenju tog zahtjeva nisam dobila nikakve informacije od kolegica u Odjelu za ljudske potencijale da imam pravo na korištenje neiskorištenih dana godišnjeg odmora iz 2022. godine.

Tek krajem prosinca 2023. sam sasvim slučajno od kolega dobila informaciju da prema Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike imam pravo na korištenje preostalih dana godišnjeg odmora 2022.g. Potom sam se konzultirala s voditeljem Odjela za ljudske potencijale DHMZ-a i dobila odgovor od njega da imam pravo koristiti tih 8 dana godišnjeg odmora, temeljem čl. 23. Kolektivnog ugovora, najkasnije do 30.06.2024.g. te da je najbolje da te dane iskoristim u cijelosti (8 dana bez prekida) i da uz zahtjev napišem kratko obrazloženje u kojem će navesti da imam pravo na korištenje tog preostalog godišnjeg odmora iz 2022. g. prema članu 23. te da to navedem u obrazloženju uz zahtjev, što sam i napravila.

Kako je 2023. g. već bila na isteku — svega par radnih dana do 2024. godine, zahtjev za korištenje godišnjeg odmora sam podnijela 9. siječnja 2024.g. kada sam mogla dobiti potpis, tj. kada se načelnik Sektora za meteorološka istraživanja i razvoj vratio sa svojeg godišnjeg odmora i kada mi je isti potpisao.

Potpisani zahtjev uz obrazloženje sam predala Odjelu za ljudske potencijale i Odjelu za računovodstvene poslove, nakon čega je uslijedio mail od voditeljice Službe za pravne i opće poslove, iako je ista trenutno na bolovanju. Na isti sam odgovorila i zamolila je za odgovor, ali je odgovor došao od načelnika Sektora za pravne, informatičke i opće poslove.

S obzirom da sam dobila različita tumačenja, prvo od voditelja Odjela za ljudske potencijale, na temelju kojeg sam i podnijela zahtjev za godišnji odmor iza 2022. g., drugo od voditeljice Službe za pravne i opće poslove, koja se poziva na tumačenja koja se odnose na stavak 2. a ne na stavak 1. članka 23. Kolektivnog ugovora te treće od načelnika Sektora za pravne, informatičke i opće poslove, koji potvrđuje njezino tumačenje, a kopira čl. 23. Kolektivnog ugovora, molim tumačenje članka 23. Kolektivnog ugovora.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 3/23 od 10. studenog 2023. godine.

13. Čl. 35.

Prema Tumačenju broj 4/35 od 5. prosinca 2018. godine, inozemni staž ne uračunava se u radni staž državnih službenika i namještenika u smislu odredbe članka 35. stavka 2. Kolektivnog ugovora kojim se propisuje pravo na uvećanje plaće za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža.

Moja zamolba je tumačenje nadležne Zajedničke Komisije odnosno očitovanje kako slijedi: Odnosi li se inozemni staž u smislu predmetnog tumačenja i na radni staž u međunarodnim organizacijama odnosno institucijama Europske unije?

Prema mom mišljenju staž ostvaren u Republici Hrvatskoj morao bi biti izjednačen sa stažem ostvaren u institucijama i tijelima Europske unije i to iz sljedećih razloga:

1. Od ulaska Republike Hrvatske u punopravno članstvo u Europskoj uniji (1. srpnja 2013. godine) sve institucije Europske unije postale su i institucije Republike Hrvatske.
2. Republika Hrvatska iz sredstava svoga državnog proračuna sudjeluje u financiranju institucija i tijela EU.
3. U predmetnim tijelima donose se odluke koje izravno ili neizravno postaju dio pravnog sustava Republike Hrvatske.

Ukoliko bi mišljenje bilo drugačije, značilo bi npr. da osoba koja je na izborima u Republici Hrvatskoj izabrana za zastupnika u Europskom parlamentu te nakon isteka mandata želi raditi u državnoj službi, ne bi mogla ostvarivati prava prema ostvarenom stažu u Europskom parlamentu koji je i predstavničko tijelo Republike Hrvatske i čije odluke su postale dio pravnog sustava Republike Hrvatske. Također, ako bi mišljenje bilo drugačije asistentu ili savjetniku zastupnika u Europskom parlamentu koji radi u uredu u Hrvatskoj priznalo bi se

pravo po osnovi ostvarenog asistentskog staža, a njegovom kolegi koji radi isti posao u Bruxellesu to pravo bi bilo uskraćeno.

Osim navedenoga, sukladno odredbama Zakona o prijenosu mirovinskih prava (Narodne novine, broj 117/17) sve osobe koju su u službi u institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije mogu svoja mirovinska prava prenijeti u sustav EU-a, također dužnosnici i službenici Europske unije mogu prenijeti mirovinska prava ostvarena u sustavu EU u sustav obveznog mirovinskog osiguranja Republike Hrvatske. Prema navedenome irelevantno je gdje ove osobe tijekom svoga radnoga vijeka plaćaju doprinose (u RH ili u sustavu EU) iz razloga što u svako doba ukupna sredstva mogu prenijeti u državni proračun RH ili obrnuto. Ovo pravo je vezano samo za osobe koje rade u institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije i nije primjenjivo za druge oblike rada izvan Republike Hrvatske.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/35 od 26. listopada 2022. godine.

14. Čl. 20. st. 2.

Molimo tumačenje nove odredbe članka 20. stavka 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, s obzirom da je stupanjem na snagu Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama („Narodne novine“, br. 155/23) od 1. ožujka 2024. godine prestala važiti Uredba o poslovima s posebnim uvjetima rada u državnoj službi.

Isključuje li navedena odredba da inspektorji koji obavljaju inspekcijske nadzore u pojedinim upravnim područjima, a na koje se primjenjivala Uredba o poslovima s posebnim uvjetima rada u državnoj službi, imaju više od 30 radnih dana godišnjeg odmora.

Molimo žurno tumačenje, obzirom na skoro utvrđivanje prava na godišnje odmore za državne službenike za 2024. godinu.

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 1/20 od 30. travnja 2024.

Odredba članka 20. st. 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike zaštitne je naravi te se njome određuje koji su to poslovi s posebnim odnosno otežanim uvjetima rada upravo radi ostvarivanja broja dana godišnjeg odmora državnih službenika i namještenika koji rade na tim poslovima. Broj dana godišnjeg odmora određuje se sukladno mjerilima propisanim člankom 19. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, iz kojeg također proizlazi kako više od 30 dana godišnjeg odmora u jednoj kalendarskoj godini mogu imati državni službenici iz članka 20. toga Ugovora.

**P R E D S J E D N I K
K O M I S I J E**

Edin Sarajlić

